

פרופסור עמוס נור

מבכירי הגיאופיסיקאים בעולם

פרופ' עמוס נור נולד בשנת 1938 בחיפה. במסגרת שירותו הצבאי שימש כקצין בחיל הצנחנים. בשנת 1962 סיים את לימודיו לתואר בגיאולוגיה באוניברסיטה העברית והמשיך ללימודי דוקטורט באוניברסיטת MIT בארה"ב, אותם סיים בשנת 1969.

כבר בעבודת הדוקטורט שלו הניח פרופ' נור את היסודות התיאורטיים והניסויים לאפיון סיסמי כמותי של סידוק, תהליך חיוני לאיתור ומעקב אחר נזולים במאגרים תת-קרקעיים, והיה בין הראשונים להניח את אחד מעמודי התווך של הגיאופיסיקה המודרנית – ההבנה כי מהירויות סיסמיות רגישות ללחץ הנזולים בסלע.

בשנת 1970 הצטרף פרופ' נור לסגל האקדמי של החוג לגיאופיסיקה באוניברסיטת סטנפורד, וכיהן פעמיים כראש חוג, בין השנים 1986–1991, ושוב בין השנים 1997–2000. בשנת 1976 הקים את ה-*Stanford Rock Physics Project*, מחלוצי שיתוף הפעולה המחקרי "אוניברסיטה-תעשייה", אשר היווה מודל לשיתוף פעולה מועיל, תעשייתי-אקדמי.

במשך השנים הפך פרופ' נור, בזכות מחקריו פורצי הדרך, לאחד מאבות תחום "פיסיקת הסלע", תחום העומד בבסיסן של הטכנולוגיות המודרניות לחיפוש, אפיון וניטור מאגרים ומעבר של נזולים בתת הקרקע – מנפט וגז טבעי, דרך מי תהום ועד למזחמים וגזי חממה.

רוחב אופקיו של פרופ' נור בא לידי ביטוי בתחומים רבים נוספים: הוא קידם את הרעיון של הפקת גז הידראט, מקור אנרגיה עצום הטמון במעמקי האוקיאנוסים שכיום מתוכננים ניסויים להפקתו; הוא תרם רבות להבנת המכניקה של סביבות טקטוניות שונות; עסק בחקר רעידות אדמה והציע מודלים של התנהגויות קרום כדור הארץ שביכולתם להביא להבנה ואף לחיזוי התרחשותן.

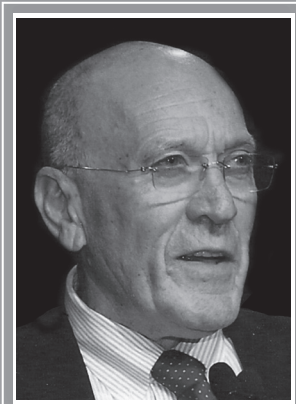
כבר לפני כ-30 שנים הוביל פרופ' את נור את חקר הקשר שבין ארכיאולוגיה ורעידות אדמה, תוך שהוא מחפש עדויות נוספות לרעידות אדמה לאורך ההיסטוריה, מעבר לעדויות הארכיאולוגיות, כדי למצוא רמזים וניבוי להתרחשות רעידות אדמה בעתיד.

לאחרונה עוסק פרופ' נור בהשפעותיו של משבר האנרגיה העולמי על הכלכלה, הפוליטיקה והמלחמות בעולם, ועל הכלכלות המתפתחות באסיה בפרט.

לאור הישגיו מעוררי ההשראה, זכה פרופ' נור בשלל מינויים ועיטורים, ביניהם: חבר האקדמיה הלאומית להנדסה של ארה"ב (NAE), עמית בחברה הגיאולוגית האמריקאית (GSA) ובאגודה הגיאופיסיקית האמריקאית (AGU), וכן חבר כבוד בחברה היוקרתית Society Of Exploration Geophysicists (SEG), ממנה קיבל בשנת 2011 את מדליית Ewing, אות ההוקרה הגבוה ביותר שלה. הוא אף קיבל את מדליית Newcomb-Cleveland של האגודה האמריקאית לקידום המדע (AAAS), האגודה המדעית הכללית הגדולה בעולם.

לצד הישגיו יוצאי הדופן, המשיך פרופ' נור להשקיע לאורך השנים בדור העתיד של המדענים: 54 דוקטורנטים ו-24 מאסטרנטים קיבלו את תואריהם בהנחייתו הישירה של עמוס נור, ורבים אחרים זכו להכוונתו, עזרתו ותמיכתו. משרדו של פרופ' נור היה מוקד "עליה לרגל" לחוקרים ישראלים, ותיקים וצעירים כאחד, והוא פעל רבות לכינון שיתופי פעולה מדעיים בין אוניברסיטאות וחוקרים מישראל ומארצות הברית.

לאחרונה עמד פרופ' נור בראש ועדה בינלאומית של האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים אשר בדקה את ההיערכות האקדמית בישראל אל מול פיתוח תעשיית הגז והנפט באזור הכלכלי של ישראל. מסקנותיה של הוועדה הובילו להקמת "המרכז הישראלי לחקר הים התיכון", בהובלתה של אוניברסיטת חיפה.

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד המנהל

מעניק בזאת

לעמוס נור

את התואר

דוקטור לפילוסופיה לשם כבוד

בהוקרה על מחקריו פורצי הדרך בתחום מדעי כדור הארץ, על מצוינות אקדמית וחתירה מתמדת ליצירת ידע חדש המקדם את האנושות כולה לעבר מחוזות חדשים; על התוויית הדרך לשיתוף פעולה בין מדע ותעשייה למען טובת הכלל; על ההשקעה המתמדת בדור העתיד של המדע, תוך נכונות לסייע ולהכווין את חוקרי המחר; על הסיוע הרב לחוקרים ישראלים צעירים ופתיחת הדלת עבורם לקהילת המחקר הבינלאומית, ועל חיזוק הקשרים המחקריים בין ישראל וארצות הברית; על תרומתו הגדולה לחיזוק חקר הים בישראל, תחום שהוא חיוני לקיומה העצמאי ולשגשוגה של המדינה, ושאוניברסיטת חיפה זכתה להובילו.

ניתן בחיפה, ישראל

כ"ד בסיוון תשע"ג, 2 ביוני 2013

פרופ' דוד פרג'י
רקטור

עמוס שפירא
נשיא

עמי אילון
יו"ר הוועד המנהל